

POSTANOWIENIE

Dnia 10 czerwca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jolanta Strusińska-Żukowska (przewodniczący)

SSN Zbigniew Korzeniowski (sprawozdawca)

SSN Krzysztof Staryk

w sprawie z protestu M. W.

przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej,

przy udziale:

1) Przewodniczącego Państwowej Komisji Wyborczej,

2) Prokuratora Generalnego,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 10 czerwca 2015 r.,

postanawia:

pozostawić protest bez dalszego biegu.

UZASADNIENIE

M. W. wniosła do Sądu Najwyższego protest wyborczy przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej w głosowaniu przeprowadzonym 10 maja i ponownie 24 maja 2015 r. Protest rozpoczyna się od słów „[...]”.

Prokurator Generalny wniósł o pozostawienie protestu bez dalszego biegu, gdyż nie zawiera żadnych zarzutów dotyczących przebiegu wyborów. Protestująca wyraziła jedynie niezadowolenie z powodu wyboru A. D. na Prezydenta RP oraz uwagi krytyczne odnoszące się do sposobu funkcjonowania instytucji państwowych, Prezydenta i Rządu.

Państwowa Komisja Wyborcza wyraziła opinię, że protest powinien zostać pozostawiony bez dalszego rozpoznania, zgodnie z art. 322 § 1 Kodeksu wyborczego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 129 ust. 2 Konstytucji RP wyborcy przysługuje prawo zgłoszenia do Sądu Najwyższego protestu przeciwko ważności wyboru Prezydenta Rzeczypospolitej na zasadach określonych w ustawie.

Sąd Najwyższy rozpoznaje protesty wyborcze, które spełniają warunki określone w ustawie z 5 stycznia 2011 r. Kodeks wyborczy (Dz.U. Nr 21, poz. 112 ze zm.). Protest wyborczy może być wniesiony z powodu dopuszczenia się przestępstwa przeciwko wyborom, określonego w rozdziale XXXI Kodeksu karnego, mającego wpływ na przebieg głosowania, ustalenie wyników głosowania lub wyników wyborów lub naruszenia przepisów Kodeksu wyborczego dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyników wyborów, mającego wpływ na wynik wyborów (art. 82 § 1 Kodeksu wyborczego). Wnoszący protest powinien sformułować w nim zarzuty oraz przedstawić lub wskazać dowody na których opiera swoje zarzuty (art. 321 § 3 Kodeksu wyborczego).

Protestująca jedynie hasłowo odwołuje się do protestu wyborczego. Protest wniesiony przez M. W. nie zarzuca popełnienia przestępstwa przeciwko wyborom, określonego w rozdziale XXXI Kodeksu karnego ani naruszenia przepisów Kodeksu wyborczego dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyników wyborów. Sformułowane przez skarżącą twierdzenia i zarzuty nie spełniają więc przesłanek protestu wyborczego. Zawierają szereg negatywnych ocen, które nie składają się i nie mogą być uznane za protest wyborczy określony w Kodeksie wyborczym.

W takiej sytuacji Sąd Najwyższy pozostawił protest bez dalszego biegu (art. 322 § 1 Kodeksu wyborczego).

